

Persontrafiken gaar fra Frederiksfund og Slangerup over Lillerød, idet der hver Dag gaar en Dagvogn mellem Frederiksfund, Slangerup og Lillerød, men denne vil falde bort, saasnart der kommer en Bane til Frederiksfund, og jeg har den Tro, at Lillerød Station da vil være stor nok.

**Judenrigsministeren:** Jeg kan ikke Andet end forundre mig over, at det ærede Medlem vil vide bedre Besked om denne Sag end det sjællandske Jernbaneselskabs Direktion; denne har udtrykkelig udtalt, at det alligevel vil være nødvendigt at ombygge Lillerød Station. Naar det ærede Medlem mener, at man der vilde kunne modtage en Bane fra Frederiksfund uden at foretage nogen yderligere Udvidelse af Lokalteterne, tror jeg ganske bestemt, at han tager feil.

**Frederiksen:** Jeg skal vel vogte mig for at udtale nogen bestemt Mening om dette Baneanlæg fra Nyborg til Bøjsen; jeg veed sandsynligvis ikke mere eller i alt Fald ikke meget mere derom end den høitærede Minister, og jeg har navnlig lige saa lidt som han nogen begrundet Anskuelse om Nooen af det Andragende, her foreligger, hvorvidt der virkelig er nogen Udsigt til, at en saadan Bane kan blive anlagt. Men jeg kan dog ikke Andet for mit Vedkommende end stemme for det Forslag, der her er fremjat af Udvalgets Mindretal, og jeg tilstaar, at det, der gjør, at jeg stemmer for dette Forslag, er tilbels de Grunde, som vi hørte af den ærede Minister. Jeg kan ikke finde Andet end, at naar Folk Intet forlange af Statskassen, maa det være Reglen, at man giver dem Tilladelse til den Slags Anlæg, og at det maa være en Undtagelse, naar man negter nogen Egn i Landet at faae Godt af et saadant Gode, som et Jernbaneanlæg er, eller af et hvilket som helst almindeligt Foretagende. Den ærede Minister fremhaveede Konkurrencen, men det forekommer mig at være meget urigtigt for Konkurrencens Skyld med allerede bestaaende Anlæg at ville berøve andre Egne et Gode af den Betydning som det, der her er Spørgsmaal om, og jeg tilstaar, at det forekommer mig dobbelt urimeligt, naar der er Spørgsmaal om de danske Statsbaner, thi hvor stor Interesse vi have for disse Baner, deres Udvikling og fremfor Alt — i det Mindste de af os, der bryde sig om Statskassens Løb — deres Forrentning, saa tilstaar jeg, at jeg dog mindst havde ventet, at Statsbanernes Forrentning skulde blive anført som Grund for, at man negtede andre Egne Baneanlæg. Det skulde netop være en af Fordelene ved, at det er Staten, der driver disse Baner, saa at vi der ikke behøve at tage andre Hensyn end dem, som netop ere til Almenvellet, og ikke disse snevre privatøkonomiske Hensyn, som man ellers alt for meget tager ved visse Baneanlæg. Jeg tilstaar, jeg tror heller ikke, det vil have nogen stor Indflydelse paa

Spørgsmaalet om Banernes Forrentning. Saa vidt det kan skjønnes af foreliggende Jernbaneregnskaber, ses det overalt, at den gjennemgaaende Trafik kun øver ringe Indvirkning paa Forrentningen, sammenlignet med den øvrige Trafik. Jeg tilstaar, jeg finder det dobbelt forunderligt, at dette Hensyn saaledes gjøres gjældende fra Regjeringens Side, naar jeg ser hen til, hvorledes Regjeringen trods Alt, hvad der er slet fra dette Things og fra Udvalgets Side, vedblivende opretholder med meget betydelige Offre den med Statsbanerne konkurrerende Korsør-Kiel Rute, og end mere naar Regjeringen — hvad jeg fuldkommen billiger — med den største Beredvillighed aabner Udgang til en Konkurrence med Statsbanerne ved et Baneanlæg over Smaøerne. Naar der er Spørgsmaal om Bane til Gjeserødde, saa er der ikke den fjerneste Indvending fra den ærede Ministers Side; han viser sig i enhver Henseende imødekommende berimod; men ganske anderledes er det med Anlægget paa Fyn. Jeg tilstaar, at det er navnlig denne Ministers Stilling, som jeg, hvor velvillig jeg end ser paa Sagen, paa ingen Maade kan give mit Bifald, og som gjør, at jeg agter at stemme for Mindretallets Forslag. Jeg vilde finde det rigtigt, at Regjeringen negtede at gaa ind paa Andragendet, hvis det var sandsynligt, at Staten selv vilde bygge denne Bane; thi havde jeg frie Hænder i disse Sager, og skulde jeg være villig til at gjøre de Offre, som Statskassen her er beredt til at gjøre, saa vilde jeg sandsynligvis have foretrukket, at Staten selv byggede de Baner, der her er Spørgsmaal om, fordi jeg tror, at det i enhver Henseende vilde være fordelagtigere, bl. A. med Hensyn til den fremtidsige Betydelse og Drift; men efter de Anskuelser, jeg i det Hele taget ser gjort gjældende i disse Sager, forekommer det mig ganske vist, at der aldeles ikke — i det Mindste i den første Tid — er Udsigt til, at Staten skulde paatage sig Noget i saa Henseende. Den samme Betragtning, som jeg her gjør gjældende ved Spørgsmaalet om Banen paa Fyen, gjorde jeg ogsaa gjældende lige overfor Hørsholmbanen. Jeg kan ikke Andet end ogsaa her finde det aldeles urigtigt, at Regjeringen negter Koncession til dem, der ikke kræve Noget som helst af Staten. Her gjør jeg ganske vist Hensynet til det sjællandske Jernbaneselskab gjældende; jeg finder ogsaa, at den ærede Minister bør tage dette Hensyn, forsaavidt han kan faae Selskabet til at overtage dette Anlæg; men kan han ikke dette, saa ser jeg ikke Andet, end at det er den blodigste Uret mod denne Egn, at Ministeren formodentlig for at faae Selskabet til at lade Banen gaa til Frederiksfund, eller af en hvilken som helst anden Grund, der nu her gjør sig gjældende — negter denne Egn en Bane. Jeg kan ikke finde Andet, end at den ærede Minister ved at gjøre dette paatager sig et bestemt moralsk Ansvar, idet han vel ikke for Dieblisset, det gjæl-